

in somnis astare videbat quem sus-
sus ab eo intendere huiusmodi ac-
cepit verba **Q**uia rogatus a te ro-
gavi dñz pro te. manifesto tibi nūc
futura quedam. **P**auper et inops
de hac prouincia egredieris sed in
alia in qua pro amoze domini exu-
labis episcopatum caducis rebus
satis locupletez predestinatione di-
uina suscepturus eris **I**n cuius ad-
ministracione si fidelem te exhibue-
ris expletis viginti duobus annis
vitam transitoriam eris exiturus.
et eternam ingressurus **E**t hoc pro-
culdubio scire te volo q animā tu-
am cōditozi redditurus es in loco
vbi sub nomine xpī a xpianis me-
morā mea veneratur et colit **Q**uo-
me in hora exitus tui de egipto hu-
ius mundi spero aduenturum cum
ceteris quos de ciuib⁹ supernis ad-
te venturos solatozes habere me-
rueris **S**andus igitur **W**olfgang⁹
hac visionis reuelatione percepta
ac misterij archano comperto. eo
amplius quo certus circūspiciens
intendebat aciem mentis in specu-
lum diuine contemplacionis repu-
tans atq; iugiter secum reuoluens
qualiter pro salute alioz et anima-
rum omissarum remedio sibi a do-
mino ocessum duplicaret talentuz
vt pauca fideliter custodiens fideli
remuneratione sup plura consticue-
retur **C**uius rei gratia monasteriū
et monachū deferens. imo fm apo-
stolum maiora emulari carismata
cupiens p almaniam deuenit exul
in nozicum ad cuius orientālē par-

tem cum humili comitatu pretēdēs
predicandi gratia pannonie petijt
confinia. e qua per pilegrinum pa-
tauiensem episcopuz euocatus pie
vt decuit humanitatis ab eo susci-
pitur et fouetur officio. **A**pud quē
etiam rogatus et iustus mansit ali-
quot diebus **H**oc inter cetera pru-
denti secum tractans mente quare
prohibit⁹ sit ab adducenda ad de-
um paganozum gente. **Q**uo com-
moracionis tempore idēz episcop⁹
optime vsus. vtpote qui erat appri-
me eruditus et genere nobilissimns
clādestina et manifesta diuini suichj
obseruatōne. ac assidua sacre scptu-
re indagatioe satis probauit. hunc
quem susceperat peregrinum nō es-
se girovagum sed stabilem et vere
fidei domesticuz **I**nde et quosdā
de suis familiariter pro eo alloqui-
tur dicens. **D**iq; felix ecclesia q deo
volente isto donabitur sacerdote
Ergo necessariū valde videtur mi-
hi et vtile vt huic famulo dei petaz
regimen **R**atisponensis ecclesie qui
optime cōuenit sicubi abundat bo-
na voluntas vt eā etiam ad bona
opera procedere faciat bene colla-
ta facultas. **B**onum quippe quod
hic vir seminare voluit in duratis
cordibus paganozuz et salutis ob-
sequium quod repperit cecitas illo-
rum quādoq; fortassis hoc eodem
agz dñicuz excolente dabit fructū
suuz in populis christianozum **A**d
hec quidam respondentes dixerūt
Quomodo fieri potest vt iste pau-
per et ignotus ad honorē accedat

tanti episcopatus cū iam aliquē alii sanguinis persone hūc apud imperatorem pcedijs et pecunia compē santes sibi contenderunt acquirere. Quibus ille refert verba ponderosa sed non adeo morosa. diuina et humana valde inter se probantur distare iudicia. sed scrutator cordi um ꝛ rerum ab inicio mundi elegit contemptibilia et ignobilia vt confunderet fortia. Et e contrario mundus quod suum est superbe ad horam extollit ac in breui cum confusione distollit. Unde opere precium cenleo quo sez mittam ad marchii comitem. cuius consilio multa solet facere imperator vt suggeret ei ne per ambitionem aut symoniacam heresim quemqꝫ episcopalem sinat accipere dignitatem. sed ob eternā remunerationem quem humilem ꝛ modestum ac eruditum inuenerit. necnon officijs ecclesiasticis aptum esse probauerit hunc cuiuscunqꝫ sit conditionis vel parentele promo ueri faciat ad culmen ecclesie. Per legationem igitur episcopi ac suggestionez consiliarij imperator sua et ecclesie vtilitate admonitus. Immo quod verius est nutu dei. in cuius manu est cor regis. pnceps bonus Otto secundus animo mutatus omēs qui pro eodem episcopatu adipiscendo laborabāt auertit. et se totum ad electionem venerandi viri conuertit. Wolfgangi. sicqꝫ legatos post eū celeriter mittit. Qui vt missi fuerāt pergētes inuenerūt euz cum pzenpminato episcopo cōmorantem sed iam ad patriam re

pedare cogitantem. Beatus autē Wolfgangus ignarus erat legati onis imperatoris et ceterarum rerum pro se gestarum et idcirco animum intendebat aliozum. Cumqꝫ legati quare venerint ei indicarent primuz recurrit ad secretarium cordis sui se suaqꝫ deo commendans in intimis. deinde epō pelegrino cꝫ caritate ibi detentus erat causaz suam exponens id quo grauabatur temperamento leniebat simplicitatis columbine ac prudentie serpentine. atqꝫ in hunc moduz proloquitur dicens. Hoc nouum quod michi per nuncios imperatoris domini Ottonis secundi venit caritas efficit tua. cui primuz bone voluntatis absqꝫ dubio erit sed mee paruitati timorem incutit. quia nescio si voluntas dei sit. et quia mundus sub specie religionis multos ad vitia trahit. Cui respondens dixit. De dicitis te timere hoc mētis est prouide. Sed hanc in bonaz spem erigit psalmista qui dicit. Inicium sapientie timor domini. Talia quoqꝫ pontifice proloquente vir venerandus Wolfgangus per mentis speculationem et dispensationem. dispensationis diuine intuens moderamen subsequitur dicens. Ecce seruus domini fiat michi secundum verbum tuum. Tunc arrepto itinere cum hīs qui missi fuerant ab imperatore tetendit in partes occidentales Bauarie. Cumqꝫ peruentum fuisset ad regiā ciuitatem clerus et populus sꝫ morem ecclesiasticū vnamiriter vt imperator petijt sanctuz

Wolfgangus
legatus ad
imperatorem
et ceterarum
rerum pro se
gestarum et
idcirco animum
intendebat
aliozum. Cumqꝫ
legati quare
venerint ei
indicarent
primuz recurrit
ad secretarium
cordis sui se
suaqꝫ deo
commendans
in intimis.
deinde epō
pelegrino cꝫ
caritate ibi
detentus erat
causaz suam
exponens id
quo grauabatur
temperamento
leniebat
simplicitatis
columbine
ac prudentie
serpentine.
atqꝫ in hunc
moduz proloquitur
dicens. Hoc
nouum quod
michi per
nuncios
imperatoris
domini
Ottonis
secundi
venit caritas
efficit tua.
cui primuz
bone
voluntatis
absqꝫ
dubio erit
sed mee
paruitati
timorem
incutit.
quia nescio
si
voluntas
dei sit.
et quia
mundus
sub specie
religionis
multos ad
vitia
trahit.
Cui
respondens
dixit.
De
dicitis
te
timere
hoc
mētis
est
prouide.
Sed
hanc
in
bonaz
spem
erigit
psalmista
qui
dicit.
Inicium
sapientie
timor
domini.
Taliam
quoqꝫ
pontifice
proloquente
vir
venerandus
Wolfgangus
per
mentis
speculationem
et
dispensationem.
dispensationis
diuine
intuens
moderamen
subsequitur
dicens.
Ecce
seruus
domini
fiat
michi
secundum
verbum
tuum.
Tunc
arrepto
itinere
cum
hīs
qui
missi
fuerant
ab
imperatore
tetendit
in
partes
occidentales
Bauarie.
Cumqꝫ
peruentum
fuisset
ad
regiā
ciuitatem
clerus
et
populus
sꝫ
morem
ecclesiasticū
vnamiriter
vt
imperator
petijt
sanctuz

Wolfgangū elegerunt cū vniuersa
li electione et ad curiam regiaz euz
miserunt Cūq; in pñtia cesaris essz
delat' ante pedes eius pstratus se
dixit indignū. indoctū ignobilē. S
monachi pffessione degentē. et sine
licentia abbatis sui nihil accipe de
bere Impator aut vidēs eū deifice
renuentē magis de eius pbitatis
dignitate cert' q̄uis reluctāti. mul
tūq; gemētī epātū omēdauit. deñ
cū comitatu fideli multoz rmissus
ratisponā est ingressus Ibiq; cū cā
ticis leticie suscipit. atq; more pōti
ficuz intronizat' a clero et populo
sūmo pastori omēdat. necnō Fre
derico archiepo illiusq; suffragane
is post aliqt dies in sacerdotē apo
stolicū ibidē cōsecrat' Igit' post mul
ta pietatis et equitatis opa quib'
deo seruire studebat febricitare ce
pit Quā corpis molestiā illi qui ne
scit occasuz sedulis precib' vite sue
omēdauit excursū dicēs De' mise
reri digne mibi misero pccōzi mor
tē nūc subeūti et cuiq; eā timide ac
humiliter aspicienti Hec cū dixisset
reuerenter oculos clausit ac velut
in somno pausans pridie kal. nouē
bris in pace quieuit

**De sancto Panthaleone martire
et medico**

Erat in ciuitate nicomedia
senator q̄daz nomie eustoz
gius habens filiū pulcerri
mū nomine Panthaleonē quē litte
ris erudiendum tradidit enfrosino
regis sez maximiani medico. Rex
vt vultū pueri elegantē aspexit suo
eū aspectui astare ⁊ discipline medi

cinalis artis erudiri iubet Pantha
leō vero iuxta domū ermolai senis
qui se cū alijs xpianis abscondēat
transitum fecit cū magistro suo nec
mores ceteroz iuuenum habebat.
Ermolaus aut frequenter transeū
tis pueri decozem et reuerentiā at
tendens cōgnouit per spiritū eū ele
ctiois vas futuz et duocans euz
vna dierum in domiciliū suū intro
duxit Quē detestatis esculapij ipo
cratis et galieni studijs ad fidez ⁊
disciplinā euāgelicā incitabat. quo
dam tempore dum a magistro suo
dimissus domuz iret. puez vipera
pcussū et mortuū in nomine xpi ad
recordationē ermolai sic lāguozes
curare soliti vite restituit et serps
crepuit Deinde ab ermolao bap
timate regenerat' post septem dies
ad patrem rediens et ad magistrū
laudabili se apud eos de absentia
excusauit eloquio Querēs aut pa
trem suū ab ydolorum cultu auer
tere habita occasione cecū quēdaz
qui omnez facultatem suaz frustra
in medicos expendēat in p̄sentia
patris illuminauit Et credidit pat
eius cum ceco illo et fidelis factus
in pace quieuit Cē' ho ex inuidia
medicōz ad regē duct' et cōfessus
se illuminatū par Panthaleonez. a
rege decollari iubetur. Cui' corp'
panthaleon data pecunia hōrifice
sepeliuit Maximian' aut iussit voca
ri panthaleonē qui sanato in pñtia
regis palitico. qd sacerdotes ydo
loz esculapiū ypocratē et iouez in
uocantes efficere nō valebāt multi
tudinē populi ab ydoloz cultu ab